

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum clerici teneantur decimas dare? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Ad secundum dicendum, quod decimæ personæ debentur Ecclesiæ, in cuius parochia homo habitat: decimæ verò præiales rationabiliter magis videntur pertinere ad ecclesiam, in cuius terminis prædia sita sunt. Tamen iura determinant, quod in hoc servetur consuetudo diu obtemperata. Pastor autem qui diuersis temporibus in duabus parochijs gregem pascit debet proportionaliter utriusque ecclesiæ decimas solvere. Et quia ex pascuis fructus gregis prouenient, magis debetur decima gregis ecclesiæ, in cuius territorio gressus pascitur, quam illi, in cuius territorio ovile locatur.

Ad tertium dicendum, quod sicut res nomine decimæ acceptas, potest ecclesia alicui laico tradere: ita etiam potest ei concedere ut dandas decimas ipsi accipiant, iure accipiendi ministris ecclesiæ reservando: siue pro necessitate ecclesiæ (sicut quibusdam militibus decimæ debentur in feudum per ecclesiæ concessæ): siue etiam ad subventionem pauperum, sicut quibusdam religiosis laicis, vel non habentibus curam animarum, aliquæ decimas sunt concessæ propter modum elemosynæ. Quibusdam tamen religiosis complicit accipere decimas, ex eo quod habent curam animarum.

ARTIC. IV.

Vtrum etiam clericci teneantur decimas dare?

469

*e. nouam
genus, ex
tra de de
sumis.*

A D quartum sic pro editur. Videatur, quod etiam clericci teneantur decimas dare. Quia de iure communii ecclesia parochialis debet recipere decimas prædiorum, quæ in territorio eius sunt. Concedit autem quandoque, quod clericci habent in territorio aliquius parochialis ecclesiæ aliqua prædia propria, vel etiam aliqua alia ecclesia habet ibi possessiones ecclesiasticas. Ergo videtur quod clericci teneantur dare præiales decimas.

¶ 2 Præterea, Aliqui religiosi sunt clericci, qui tam tenentur dare decimas ecclesijs, ratione prædiorum, quæ etiam manibus proprijs excolunt. Ergo videtur

QVÆST. LXXXVII. ART. IV. 355
detur quod clerci non sint immunes à solutione
decimarum.

¶ 3 Præterea, Sicut Numerr. decimo octavo, præ-
cipitur, quod Leuitæ à populo decimas accipiant; ita
etiam præcipitur quod ipsi dent decimas summo sa-
cerdoti. Ergo qua ratione laici debent dare decimas
clericis, eadem ratione clerci debent dare decimas
summo Pontifici.

¶ 4 Præterea, Sicut decimæ debent cedere in su-
flentationem clericorum; ita etiam debent cedere in
subventionem pauperum. Si ergo clerci excusantur
à solutione decimarum, pari ratione excusantur &
pauperes. Hoc autem est falsum. Ergo & primum.

SED contra est, quod dicit Decret. * Paschalis Pa-
pæ, Nouum genus exactionis est, ut clerci à clericis
decimas exigant. Ibidem.

RESPONDEO dicendum, quod idem non potest es-
se causa dandi & recipiendi, sicut nec causa agendi
& patiendi. Contingit autem ex diversis causis & re-
spectu diuersorum eundem esse dantem & recipien-
tem, sicut agentem & patientem. Clericis autem, in
quantum sunt ministri altaris, spiritualia populo semi-
nantes, decimæ à fidelibus debenerunt. Vnde tales clie-
rci, in quantum clerci sunt, id est, in quantum ha-
bent ecclesiasticas possessiones, decimas soluere non
tenantur. Ex alia verò causa, scilicet propter hoc, quod
possident proprio iure vel ex successione parentum,
vel ex empione, vel quocumque huiusmodi modo,
sunt ad decimas soluendas obligati.

Vnde pater responsio Ad primum: quia clerci de
proprijs prædijs tenentur soluere decimas parochialiæ
ecclesiæ, sicut & alijs, etiam si ipsi sine ciuidem ecclæ-
si clerci: quia aliud est habere aliquid ut proprium,
aliud ut commune. Prædia verò ecclæsiæ non sunt ad
decimas soluendas obligata, etiam si sint infra terminos
alterius parochiæ.

Ad secundum dicendum, quod religiosi, qui sunt
clericis, si habeant curam animarum, spiritualia po-

Z 2 puto

356 QVÆST. LXXXVII. ART. IV.
pulo dispensantes, non tenentur decimas dare, sed
possunt eas recipere. De alijs verò religiosis, etiam
si sint clerici, qui non dispensant populo spiritualia,
est alia ratio. Ipsi enim tenentur de iure cōmuni deci-
mas dare: habent tamen aliquam immunitate secundū
diuersas concessiones eis à sede Apostolica factas.

Ad tertium dicendum, quod in veteri lege primi-
tix debebantur sacerdotibus: decimæ autem Leuitis,
Et quia sub sacerdotiis Leuitæ erant. Dominus man-
dauit, vt ipsi loco primicularum soluerent summo si-
cerdoti decimam decimæ. Vnde nunc eadem ratione
tenentur clerici summo Pontifici decimam dare, si
exigeret. Naturalis enim ratio dicitur, vt ille qui ha-
bet curam de communis multitudinis statu, prouidea-
tur de bonis communibus, vnde possit exequi ea quæ
pertinent ad communem salutem.

Ad quartum dicendum, quod decimæ debent cede-
re in subuenionem pauperum per dispensationem clo-
ricorum. Et ideo pauperes non habent causam acci-
piendi decimas, sed tenentur eas dare.

QVÆST. LXXXVIII.

De voto, per quod aliquid Deo promittitur, in du-
decim articulos diuisse.

D Einde considerandum est de voto, per quod ali-
quid Deo promittitur.

¶ Et circa hoc queruntur duodecim.

¶ Primo, quid sit votum.

¶ Secundo, quid cadat sub voto.

¶ Tertio, de obligatione voti.

¶ Quarto, de utilitate vouendi.

¶ Quinto, cuius virtutis sit actus.

¶ Sexto, virum magis meritorium sit facere aliquid
ex voto, quam sine voto?

¶ Septimo, de solemnitate voti.

¶ Octavo, utrum possint vouere, qui sunt potestati
alterius subjecti?

¶ Nono, utrum pueri possint voto obligari ad reli-
gionis ingressum?

¶ De-